

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

Adwent—str. 2

**Rosochate - kultura społeczna—
str. 3**

Syn Boży przychodzi w każdej
Eucharystii celebrowanej w Adwencie.

Wśród Nas

Rok XXIX 2020, nr 47

6.12. 2020 r.

Odwaga nawrócenia

Jan przygotowuje drogę Jezusowi. Jest głosem Słowa. Jan zanurza w wodzie, podczas gdy Jezus zanurza w miłości Ducha Świętego. Jan, stając się drogą dla Jezusa, zaprasza innych: „Przygotujcie drogę Pana!”. Autentyzmem jego życia z Bogiem pociągnął wielu do przemiany życia. Także my, podejmując osobisty trud nawrócenia i przemiany naszego życia, stajemy się inspiracją dla innych. Pokazujemy, że zmiana jest możliwa, że warto żyć według wartości ewangelicznych. Żyjąc blisko Boga, można być człowiekiem wiernym, dobrym, prawdziwym, a także radosnym, wolnym, szczęśliwym i spełnionym.

Jezu, przynoszę Ci dziś moją tęsknotę za nowością życia, którą tylko Ty możesz mi ofiarować.

Jak jest dzisiaj? Jak[▲]ie znaczenie ma Adwent dla życia duchowego chrześcijanina przełomu wieków i tysięcy?

Czas Adwentu jest wyjątkową okazją do przebudzenia duchowego chrześcijanina. To jest dogodny czas do nazwania w sobie pewnych tęsknot za Jezusem Chrystusem, które mogły zostać zagłuszone przez sprawy codzienne. Jest to również szansa, aby spojrzeć na siebie przez pryzmat swojego serca, czyli tego, co w nas najgłębsze, a czego tak często nie chcemy uwzględniać.

Jakie zadania ludzie mogliby postawić sobie na czas Adwentu?

Jest to swoiste zmaganie się z czasem. Dobrze jest w tym okresie dokonać oceny wykorzystania czasu kończącego się roku kalendarzowego. Jaki to był czas? Co dokonało się w mijającym roku? Warto zaplanować sobie czas na rok najbliższy, jeśli będzie nam dany. W planowaniu czasu każdy powinien uwzględnić swoją sytuację życiową, aby to planowanie odpowiednio rozłożyć, z różnymi akcentami, aby zatroszczyć się o obecność Boga w swoim życiu.

W czasie adwentu powinna dominować radosna nadzieja. Kościół, bowiem poprzez liturgię tego okresu budzi w nas uczucia nadziei, tęsknoty i radosnego oczekiwania. Od pierwszej niedzieli Adwentu do 16 grudnia akcentowany jest eschatologiczny charakter tego okresu. Nasze spojrzenie jest skierowane na drugie przyjście Chrystusa w chwale.

Druga część zaczyna się 17 grudnia i kończy w Wigilię Narodzenia Pańskiego. Tutaj główny akcent liturgii jest położony na pierwsze przyjście Chrystusa w Jego narodzeniu w Betlejem.

Oczekiwanie na przyjście Jezusa jest źródłem radości. Jakkolwiek przygotowanie na przyjście Pana polega na oczekiwaniu i pokucie, stąd fioletowy kolor szat liturgicznych, to jednak pokuta jest przepełniona radością. Adwent przypomina nam, że całe nasze życie jest oczekiwaniem. Adwent nie ma charakteru pokutnego w takim samym sensie jak Wielki Post. Jest jednak również czasem nawrócenia i pokuty.

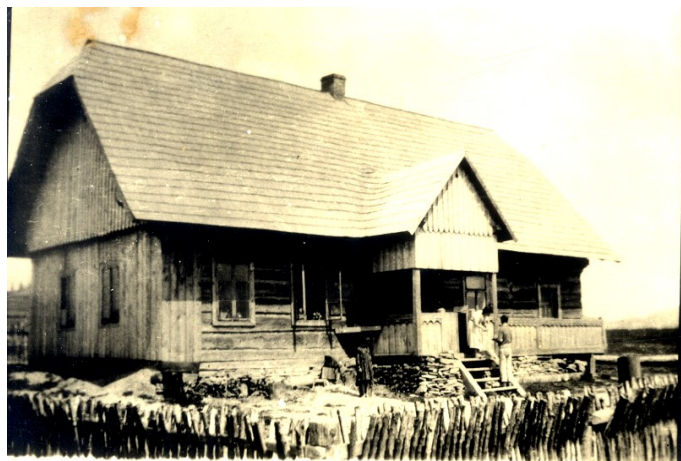
Do adwentowych zwyczajów religijnych należą:

Roraty – Tak nazywa się Msza święta ku czci Najświętszej Maryi Panny, odprawiana przez cały okres adwentu w dni powszednie. Najstarsze ślady odprawianej w Polsce Mszy świętej roratnej sięgają XII wieku. W wieku XVI roraty były już znane w całej Polsce. Zapalanie świecy roratnej w czasie Mszy świętej roratnej – jest ona biała, ozdobiona białą lub niebieską wstążką jest symbolem Maryi.

Dobre uczynki adwentowe – Pobożni katolicy wiedzieli, że trzeba przed Panem stanąć z dobrymi uczynkami, dlatego starano się podczas Adwentu wzajemnie sobie pomagać, szczególnie ludziom starszym i biednym. Pięknym zwyczajem była we wsi tzw. szara godzina. Pod wieczór, gdy już skończono codzienne zajęcia gospodarskie, gdy robiło się szaro, coraz ciemniej, wszyscy domownicy: dziadkowie, rodzice, dzieci, zbierali się w kuchni, najlepiej w pobliżu płyty. Nie palono jeszcze lampy. Rozważano w ciszy swoje życie, zastanawiając się nad nim, nie brakowało też cichej modlitwy. Starsi, szczególnie dziadkowie opowiadali dzieciom, wnukom, jak było dawniej, jakie były tradycje, zwyczaje; przypominali też dzieje Ojczyzny.

Wspólna modlitwa adwentowa – Dawniej cały Adwent starano się przeżywać we wspólnocie nie tylko rodzinnej, ale też i sąsiedzkiej. Gromadzono się by wspólnie odmawiać modlitwę różańcową, śpiewać pieśni adwentowe, a także pieśni o tematyce obyczajowej, które wzywały do życia zgodnego z Bożymi przykazaniami. Czytano Pismo Święte, żywoty świętych i książki budujące wiarę.

Wieniec adwentowy – Na zielonym wieniec umieszcza się 4 świece. Cała rodzina gromadząc się w niedzielny wieczór przy wspólnej modlitwie zapala kolejne świece jako znak czuwania i gotowości na przyjście Chrystusa. Wieniec adwentowy ustawia się także w kościołach, aby przypominał o mijającym czasie adwentu.

Rosochate – kultura społeczna.

Kwestionariusz w sprawie badania środowiska 1936r.
Inspektorat szkolny w Sanoku.

LUDNOŚĆ. We dworze Polacy 15 osób. Wieś – starsi to Rusnacy, młodszy – ukraińcy 290. Nazywają siebie Rusnacy-ukraińcy. Nazwa pochodzi od mowy (języka) wołają na siebie „gazda”, „gazdyni”.

KULTURA SPOŁECZNA. Poczucia rodowego pochodzenia nie ma. Obok nazwisk, używają przyzwisk pochodzących bądź to od imienia, nazwiska, lub dawnego zajęcia poprzedników danego domu, jak na przy-

kład: Gontar, Choriaczka, Kowaliw i.t.p.

Rodzice dość chętnie posyłają dzieci do szkoły. Na całą wieś jeden gospodarz jest oporny.

Moralność: religijna słaba, mało kto w domu modli się, to jest odmawia klęcząc modlitwy poranne czy wieczorne. Modlą się tyle co w cerkwi, i to wszyscy zawsze domownicy do cerkwi nie chodzą. Religijność jest powierzchowna. Moralność małżeńska na ogół dobra, małżeństwa dochowują sobie wierności.

Sprawy sporne o grunta i [sprawy] między załatwiają sobie sami - przez radnych gromadzkich. Wykazują mało tendencji do procesów sądowych.

Gospodarze za mało zajmują się sprawami gromadzkimi, dobro ogółu i idea jeden za wszystkich, wszyscy za jednego, jest im obca. Natomiast dość dbają o sprawy rodzinne, dbają o siebie. Gazda jest głową domu, wymaga bezwzględnego posłuszeństwa żony i reszty domowników. Wszyscy używają wzajemnych pozdrowień: „Sława Isusu Chrystu!”.

Společnych organizacji nie ma w gromadzie żadnych, jest założona „Czytelnia Proświty”, która uczy pieśni, uświadamia narodowo. Czytają tam gazety ukraińskie, prowadzi robotę raczej szowinistyczną aniżeli oświatową.

Wpływ dworu, jako takiego, na mieszkańców, ze strony ekonomicznej czy moralnej bardzo słaby a to ze względu na mały poziom kulturalny samych właścicieli dworu (spadkobiercy).

Rosochate, dnia 25 maja 1936 roku Federowiczówna Stefania, nauczycielka

zdj. Szkoła Publiczna w Rosochatem 1936r. Na ganku stoi prawdopodobnie nauczycielka Stefania Federowiczówna.

Modlitwa O Tobie, Boże, mówi moje serce

„Tym, co mnie przynagla do miłowania Cię, o Boże, nie jest niebo, które mi przyobiecałeś, ani to straszne piekło, które mnie powstrzymuje od obrażania Ciebie.

To Ty mnie przynaglasz, Panie, do miłości. Przynagla mnie do niej widok Ciebie ukrzyżowanego i zelżonego, widok Twojego zranionego ciała, znoszone przez Ciebie obelgi i Twoja śmierć.

To wreszcie z miłości ci do Ciebie kochałbym Cię, choćby nie było nieba. I bałbym się Ciebie, nawet gdyby nie było piekła.

Nie musisz mi niczego dawać, żebym Cię kochał, bo nawet gdybym się nie spodziewał tego, czego się spodziewam, kochałbym Cię tak samo, jak Cię kocham”. Autor nieznany.

1. Tę niedzielę Adwentu przeżywamy jako Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie. Wspierajmy modlitwą i ofiarami braci i siostry w byłych krajach Związku Radzieckiego. Część dzisiejszej tacy przekażemy na pomoc Kościołowi na Wschodzie.

2. Przez cały czas adwentu zapraszamy na mszę św. zwane roratkami o godz. 17 00.

3. We wtorek 8 grudnia uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Msze św. o godzinie 8 00. i 17 00.

4. W tym roku dekorację Bożonarodzeniową przygotowują rodziny: Krauzę Janina. Oliwko Elżbieta, Maruszczak Maria, Froń Urszula, Łysyganicz Małgorzata, Cichacz Janina, Ostrowska Marcelina .

5. W Kościele można już nabyć świece wigilijne w cenie 7 zł, opłatki i foldery z okazji 20 rocznicy śmierci Ks. Józefa Talika.

6. W tym roku nie będzie tradycyjnej wizyty duszpasterskiej, zgodnie z zaleceniem arcybiskupa Szala - będziemy zapraszać poszczególne rodziny do kościoła na mszę św. w ich intencji i udzielać błogosławieństwa Bożego dla rodzin.

7. Dziękuję Fundacji Dobrego Pasterza za paczki Mikołajowe dla dzieci. Dziękuję za ofiary na sprzątanie Kościoła, rodziny które jeszcze chcą złożyć ofiarę mogą to uczynić w zakrystii lub dać paniom z rady parafialnej.

W tym tygodniu patronuje nam:

– w poniedziałek 7 grudnia – św. Ambroży (ok. 340-397), biskup Mediolanu, doktor Kościoła.

Intencje Mszy Świętych

Niedziela - 6 Grudz. godz. 8 00. + Paulina Filij (gr.)

godz. 11 00. 1) + Ks. Krzysztof Maksymowicz

2) Za Parafian

godz. 15 00. O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Jana z okazji urodzin.

Poniedziałek, Wtorek, czwartek, Piątek + Bożena Wiercińska

Środa + Józefa Krakowska

Niedziela - 13 grudzień godz. 8 00. + Marian Ścibor—30 rocz. Śm.

godz. 11 00. + Bożena Wiercińska od uczestników pogrzebu.

godz. 15 00. + Paulina Filij (gr.)

(od 1 do 30 grudnia—msza św. gregorianka za + Paulinę Filij)

Pozostałe intencje są spoza parafii.

Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego

38 - 709 Polana 26
polana@sdb.krakow.pl
<https://polana.sdb.org.pl/>

Zespół redakcyjny:
ks. Marek Rusek, Hanna Myślińska,
Karolina i Witold Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna: ks. Marek Rusek.